

Bayram Birgin

- Őirler -

Yayın Tarihi:

06.07.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

02.062022

Yüzün güneşi doğuruyor sanki
Bu sabah başka bir efsunlu
Seni gördüğüm o ilk an ki
Yüreğim gözlerine tutuldu

Güzelliğin İlahi bir kaynaktan
Yüreğime akıyor çoşkun sel gibi
Eğilip bir tas içebilsem bu ırmaktan
İstirabı dinecek kalbimin belki

Hançer gözlerini sapla ruhuma
Dindir ruhumun derin acılarını
Gün gelip gözlerine baktığımda
Unuturum geçmişin hazin sancılarını

Bayram Birgin

02.0622

Avşar ilinde bitmez yiğitler
Biri ölse biri gelir ardı sıra
Mezarında bitmese de gonca güller
Yiğitliği destan olur bin asra

Boyun bükmeyiz ağaya, beye
Gariplerden yanadır gönlümüz
Tas tas düşeriz sevvda adlı meye
Yarden gayrısını görmez gözümüz

Dert yükünü vurduk sırtımıza
Ne han istedik, ne bir saray
Karşı gelmedik kara bahtımıza
Yar dedik, uğruna dertte kolay

Bayram Birgin

Anadolulu

"Bu Őir; cahil bırakılan, hor görölen ve değeri bilinmeyen Anadolu insanına, Türk yurdunun öz sahiplerine armağandır."

Cahildir bizim Anadolulu
Sorma, bilmez sağını solunu
Şehre gelir, kaybeder yolunu

Elinden hiç eksilmiyor kiri
Onun yoldaŐı olur beygiri
Bir de soğan kokuludur evi

Sevgi görmemiş ana-babadan
YaratmıŐ da unutmuŐ yaradan
Bir gün bile saymamıŐ kulundan

AŐkın sevginin tadını bilmez
Yasaktır, bir güzeli sevemez
Yazılıdır bahtı, 'yok' diyemez

Doğarken bellidir iÇi, gücü
Çiftçi olur veyahut öküzcü
Ancak yılda bir görür cümbüŐü

'Evladım benim gibi olsun', der.
Atadan gördüğüyle gider
Kızını yerip oğlunu över

Okutulsa böyle mi olurdu
Cahil bıraktılar öz yurdumu
Elbet ayağa kalkar Anadolu

Cehalet penęesinden kurtulur
Aydınlık düzeni elbet bulur
Türk'ün yurdu, yine Türk'ün olur

Bayram Birgin

Asi Rüzgarın Güzel Kızı

Ey asi rüzgarların güzel kızı
Yetmedi mi ruhuma verdiğin sızı?
Sen ki ömür kanatan yürek hırsızı
Bir olacak mı seninle ellerimiz?

Yaktın beni, ettin perişan
Kaç er var peşinden koşan
Dert bilmez saçın okşayan
Bir olacak mı seninle ellerimiz?

İlhamısın bu sessiz şairin
Yoktur ne eşin ne benzerin
En güzelisin eşsiz dizelerin
Bir olacak mı seninle ellerimiz?

Bakinca sana kamaşır ruhum.
Kaynağı nedir sendeki nurun?
Melekler görse olurdu meftun
Bir olacak mı seninle ellerimiz?

Cennetten bir köşedir kolların
Bilmem vakti gelir mi sarmanın
Sebepsin var oluşuna bu cihanın
Bir olacak mı seninle ellerimiz?

Yokluğunda viran olsun şehirler
Zehir olsun sensiz geçecek günler
Solsun, açmasın nazlı güller
Bir olacak mı seninle ellerimiz?

Bayram Birgin

Aşk Ve Gurur

Gittiğin yerler hatırlatacak beni
Ne zaman sarılan sevgilileri görsen
Anımsayacaksın geçen mesut günleri
Ve yaşaracak gözlerin
Yüreğinin pınarlarından gelecek yaşların
Boğazında hatıralar düğümlenecek
Pençesinde kıvranacaksın hatıraların
Ama geriye dönemeyeceksin
Gururun engel olacak sana
Kahrından öleceksin
Yine de dönmeyeceksin

İşte böyle bitecek ömrün
hatıraların gölgesinde
ve acıların koynunda
Her gün ağlamaklı her gün daha yalnız
Dönmek isteyeceksin
ama dönmeyeceksin
Sevginin ve gururun git gelinde
Göz yaşları içinde can vereceksin
Gün görmemiş sevgini mezara götüreceksin
Boylu boyunca yatacak yüreğinde
Ve çırpınacak durmadan
o çırpındıkça yeniden öleceksin

Ruhun cennet ve cehennem arasında
Yüreğin aşk ve gururun arafında
Çırpınacaksın...
Toprağın altında da

Bayram Birgin

Ayaklarının Altına Kül Olsam

Sen mi geldin, ey ölüm?
Vakit geldi demek,
Demek bugünmüş son günüm

Oysa henüz erken diyordum.
Meğer yokmuş zamanı
Anı oldu, beklemiyordum.
Geldi işte, ömrün hazanı

Yeni yeşerecekti yapraklarım.
Dört bir yana uzanarak,
Serpilecekti taze dallarım

Şimdi çıra olacağım ocaklara.
Bir anne külümü karıştıracak.
Isı vereceğim esmer çocuklara,
Çatırtı sesleriyle yanarak.

Ve sonra birden söneceğim,
koyacaklar küllerimi kovalara
Kül yığınları arasına döküleceğim
Tepelere savrulacağım rüzgarla

Belki ayaklarının altına gelirim
Görmeden ezip geçersin beni
Senin ayaklarını ben bilirim
Küçük parmaklı ve ince bilekli

Bayram Birgin

Bahtiyarlık

Eğer bir gün ölürsem, işitemeden sesini,
Türküler söyle benim için elbet duyarım seni.
Bir seda ile sesin yankılanırsa kulağımda,
Sonsuz kez bahtiyar olurum Tanrı durağında.

Ve lrsem bir gün dokunamadan sana,
şefkatli ellerinle bir çocuğun başını okşa.
Hissedince merhametli tenini yalnız ruğumda,
Sonsuz kez bahtiyar olurum Tanrı durağında.

Kavuşmadan ayırırsa da bizi zamansız ecel,
Olmasın hayallerine kara bahtımız engel.
Yılda bir de olsa gelsen mezarıma,
Sonsuz kez bahtiyar olurum Tanrı durağında.

Olursa bir gün, gözleri Tanrı parçası bir kızın;
Çepeçevre sarar ruğumu, mutluluk adlı tılsım.
İşte o zaman, yansamda cehennem nârında;
Sonsuz kez bahtiyar olurum Tanrı durağında.

Bayram Birgin

Başlangıcı Olmayan Şiir

Bu şiirin bir başlangıcı yok
ve sonu da olmayacak.
Yazdığım tüm şiirler
Bu şiirin gölgesinde uyuyacak.

Ben duygusal biri değildim
İnsanlar bir yandan
Hayat bir yandan
Hoyratça vurdular ,eğildim.

Meğer insan ilk terk edilişte büyümüş.
Çocuk sevdamin ilk kanayışında dizelerinin
İşte insan o zaman hayata yenilirmiş.

Hüzünlü bir akşam
Ayın en parlak vaktinde
Hayaller vurur yumruklarını
Ve her darbenin izi kalır yüreğimde

Keşke diyorum, keşke büyümeseydim.
Ve sevmeseydim bir kadını
O zaman içmezdim bu kadar be
İçmezdim, hatırlayınca lanet adını.

Hayat, adi bir puştmuş
Ömür yolumun köşelerine
Çiçekli pusular kurmuş
bir de aşk diyorlar buna
ulan! aşk böyle vurur mu insana.

Şairlerin şiirlerine hayret ederdim.
Nasıl bu kadar anlamlı,
Nasıl bu kadar efkarlı oluyor derdim.
Anladım!
İnsan, acısı kadar şairmiş.
Ve şiir:
Acıların ahenkli dansı imiş.
Keşke şair olmasaydım!

Ben sevmem yağmurları
Çocukluktan kalma bu düşmanlığım
Ben sevmem yağmurları
Beyimde bir volkan gibi patlar her damlası.
Çocukluktan kalmadır bu yarası.

Her yağmur yağdığında
Leğenler otururdu, tek göz evimizin ortasında
Saatlerce izlerdim damlaların çarpışını
Ben sevmem yağmurları...
Her kararışında bulutların, içime bir hüzün oturur.
Evimizin ortasındaki leğenler gibi
Gelir orta yere konulur.

Ben sevmem yağmurları...
Başladı mı çiselemeye, sövgüler dökülür dudağımdan
Bu, kaçınılmaz bir travma;
Hediye kaldı çocukluğumdan.

Senden özür dilerim hayat!
Çiçekli şiirler yazamadım sana
Övgüler düzemedim akşamlarına
Ne güneşine aşığım ne yıldızlarına
Bir ben miyim yoksa,
Böyle meftun olan, hoyrat yalnızlığına.

Benden özür dilime hayat!
Var git, bir buse kondur,
Öpüp okşamadığın çocukluğuma!

Bayram Birgin

Bir Kadının Hikayesi

Bir tül gibi örttüm geceyi üstüme
Ve görmedi hiç kimse
Kan sızıyordu içimdeki yaralardan
Heba oldu Koça bir ömür,
Dilime doladığım ah'lardan

Yıldızlar kanatıyor gökyüzünü
Sağanak sağanak kan yağıyor toprağımıza
böyle bilmezdim oysa
Onca dileği heba etmişim yıldızlara

Neye umut bağlasam tersine dönüyor
Yoruldu artık iplerini çözüp durmaktan
Umudun ipleri her geçen gün çürüyor,
Paslanmış yüreklere bağlanmaktan.

Gönlümün zulasına sakladım umudu,
Naftalinler arasında dursun yıllarca
Çürüyüp gitmektense unutulsun,
Ben ölünce özgürlüğüne kavuşur nasılsa

Artık beklemiyorum bu limanda,
Mutluluk gemileri yitirmiş rotasını
Kaptanları çekip gitmiş odalarına
Kayboluyor gemiler, hüznün dümen sularında.

Ve kederli yalnızlığıma dönüyorum,
Kederim gülüyor,
ben yalnızlığa üzülüyorum.
Ruhuma öyle hapsolmuş ki yalnızlık,
Onunla biz biriz, bize haramdır ayrılık.

Bayram Birgin

Buluşma

Karahisar kalesi görünende
Yüreğimde ferah rüzgarlar eser
O yare kavuşma günü gelende
Gam ile hüzünden kalmaz eser

Yanaştık usulca Afyon garına
Bahtiyarlık geldi gönül durağıma
Aşk ile dokununca kızıl dudığına
Sardı ruhumu büyülü bir yalaz

Sen ki, gecenin doğurdu kızsın
Sen ki, gökyüzünde parlak yıldızsın
Gözlerim takılıyor parıltına ansızın
Kayarak vakitsizce sineme saplanırsın

Kollarım sarınca ince belini
Varsın, canım olsun bunun bedeli
Gelse de olur ömrümün eceli
Dert etmem, doyunca sarmışken seni

Elbet bir gün kavuşuruz bizde
Belki yakın, uzaktır belki de
Dert etmem seni beklemeyi de
Kavuşuruz, kapanmadan son perde

Bayram Birgin

Bülbüle Feryat

Ey bülbül! gelip ne ötersin bağımda
Görmez misin? hazan vurdu dallarımı
Var git kon bir gülün bağrına
Başka güllerin solmasın yaprakları

Benim bahçem iflah olmaz artık
Gül eksen ateş biter toprağımda
Girsen çıkamazsın, soğuk bir bataklık
Var git kon bir gülün bağrına

Güzel sesinle şen edemezsin
Ancak ağıtlar avutur beni
Çektiğim bu firkati bilemezsin
Bitmeyecek yolda yorma nefesini

Getirebilir misin geçmişi yeniden?
Geçip giden yıllar döner mi geriye?
Unutmuştur gittiği yolları giden
Yaşarken mutluluğu ücra köşede

Her dakikamda bin yıllık keder
İşte bundandır yüzümün gülmeyişi
Belki yakındır, bu ömrüm biter
o gün son bulur, gönlümün bekleyişi

Bayram Birgin

Çocukluğumun Türküsü

Çocukluğumun türküsüydün sen
Belli belirsiz ısıklarla çaldığım
Utangaç yüzümün örtüsüydün sen
Belli belirsiz gözlerle baktığım

Gidişin, ısıkların soluğunu tüketti
Gözlerim çakılı durur yokluğunun karanlığına
Utangaç yüzümü onursuz çizgiler bürüdü
Hasretin, ömrümü yiyip tüketerek büyüdü.

Sigaramın dumanındasın
Bir yarın rüzgarla savrulur,
Bir yarınla içime dolarsın.
İşte gülüm...
İşte sen bu kadarsın.
Varlığın kadar yok,
Yokluğun kadar varsın;
Yarım yamalaksın.

Gidiyorsun...
Beyazlar içinde ne kadar da mesutsun
Sıcak gülücükler fişkırıyor yalaz dudağından
Ben, yokluğunun yangınındayım
Hasretin körüklüyor ateşimi
Uyanması imkânsız rüyalaradayım
Çıglıklarım yarıyor gecenin rahmini

Adını yazdığım duvarlar çürüdü
Yıkıntılar bıraktın ardında
Senin gönül gözün kördü
Görmedi, karşısında durdum yıllarca.

Bayram Birgin

Düzenle

Yağmurlara küstüm yar;
Göz yaşlarındır diye.
Rüzgarlara sitem ettim;
Kokun yok diye.

Seni benden alıp giden yollar
Bir bilinmez ele gidiyorlar
Bin asır da geçse gidişinden
Ne aşktan eksilir ne hüzünden

Alacağım olsun be gülüm
Alacağım olsun bu felekten
Nasılsa benim de hakkım ödenir
Ömür hesabını ödetmeden

Bayram Birgin

Ey Hayat

Hayat acımaz hiçbir insana,
Acıları rüzgar gibi vurur alnına
Bundandır alın çizgilerimiz
Ve bundandır,
böyle yitip gitmelerimiz.

Kararır gün,
Gece, sessizliğiyle boğar sesimizi
Yıldızlarda avutmaz,
ağlamaklı kimsesizliğimizi.

Ey hayat!
günahsız yüreklere bir zindansın.
Aydınlanmaz senin ufukların,
Karanlıklar içinde yok olacaksın.

Ey hayat!
Senin yaşam kaynağın,
İnsanların ömrüdür.
Son insanın gömüldüğü gün,
Senin ölümüdür.

Bayram Birgin

Feleğin Peçesinde

Felek bırakmıyor yakamı
Ne yapsam peçesi dökümde
Unutturdu anamı babamı
Ne yapsam peçesi dökümde

Zaman bizi etti bizar
Her nefeste bin ahuzar
Gönül hanemiz tarumar
Ne yapsam peçesi dökümde

Hiçbir güzeli yar etmedi
Ömür verdi, cana yetmedi
Bir nefes dahi kar etmedi
Ne yapsam peçesi dökümde

Viran oldu yeşil bağım
Dertle geçti genç çağım
Yansa da tütmüyor ocağım
Ne yapsam peçesi dökümde

Şimdi ne var geriye kalan
Varsa söylesin sırrını bilen
Öcünü alan var mı felekten
Ne yapsam peçesi dökümde

Bayram Birgin

Gece, Sen Ve Ben

Saat gecenin on ikisi,
Ve benim gözlerim hala tavanda
Beynimi parçalıyor birisi,
İnce ve keskin bakışlarıyla

Saat geçmek bilmiyor,
Say say bitiremedim zamanı
Ne yapsam hayalin gitmiyor,
Atamadım başımdan belanı

Ölmüş bu gece hayallerim,
Gözlerini kapattım, açık gitmesin
Ne kadar tutmasa da ellerim,
Kazıdım mezarını kimsesiz bilinmesin

Sen uyumuşsun çoktan,
Usulca verdiğin nefesi hissediyorum.
Korkama, benim okşayan,
Ellerimi ruhunda gezdiriyorum.

Tembel bir bakış atıyorsun,
Yarım yamalak açılmış gözlerinle
Oklarını bir bir saplıyorsun,
Yaşamaya zor tutunmuş yüreğime

Kızıyorsun bana, biraz gülerek
Öperken yalaz dudağını
Günah olduğunu söyleyerek,
"Çekeceğiz" diyorsun bunun cezasını

Sabah oldu, Güneş giriyor penceremizden
Esmer yüzümüzde parıltısı doğuyor
Uyuyan gözlerini öperken,
Huzurun serin suları yüreğime doluyor.

Gitme vakti yaklaştı,
Sımsıkı sardım ince belini.
Bu ayrılık canımızı yaktı,
Sarı bir taksi bekliyor bizi.

Elbet bir gün kavuşuruz,
Uzun sürmez bu ayrılık.
En güzel vakitte buluşuruz,
Korkma, bizi saklar karanlık.

Bayram Birgin

Gelmeyeceğın Gön

Gittiğın yollarda izin yok
Zaman silmiş ayak izlerini
Peşinden gelmeye dermanım yok
Cennete bile gelemem çağırsan beni

Geçmişin yaşantıları artık hayaldir
Geride bıraktık aşkları epeydir
Alıştım çoktandır terk edişine
Açısı tazelense de hala içimde

Mazimizin o ulaşılmaz aşkı
Cebime sığan bir resimde saklı
Etkisini yitirdi romantik şarkılar
Artık hepsi birer zırvadırlar

Çay içtiğın kırık kulplu bardak
Dudak izlerini kusuyor sağanak sağanak
Ciğerlerime sirayet eden kokunu
Sigara dumanıyla bastırmakmış sonu

Gelmeyeceğın günü işaretledim takvimde
Biraz daha uzaklaşıyor geçen her günde

Bayram Birgin

Geriyeye Kalan

Ol Cihan'da bakmayız kaşı, göze
Gönlümüz tutulur esrarlı söze,
Söz dediğın işlemezse öze;
Gönül düğümünü kimler çöze?

Gün olur sırma saçlar dökülür,
Ela göze kara perde çekilir
İnci dişler bir bir dökülür
Geriyeye kalan iyi ile kötüdür.

Meyletme sakın paranın çokluğuna,
Yoksa yanarsın sevda yokluğuna
Dolmadıysan bir gönlün boşluğuna
Huzurla erişemezsin yarına.

Güzelim diyerek hor bakma kula
Senide satan olur bir pula
Dalıp gidince ebedi uykuna,
Sürsen de boyalar bakılmaz naşına

Seni seven aşığa ettiysen cefa;
Süremezsin ahirette bir gün sefa.
Ölmadıysan bir kulun derdine deva;
Ömründen bile bekleme vefa.

Sözlerim kulağına olursa küpe,
Gönülden yana etmezsin şüphe
Kalbinin sokakları kalmaz izbe
Yeter ki iyiliğın yolunu izle

Bayram Birgin

Gidişini Ardından

Gittin,
ardından geldi koca bir şehir.
Kepenlerini sonsuzluğa kapattı dükkanlar.
Sokaklar alabildiğine karanlık.
öldürdün bütün çiçekleri,
Bahçeler sessiz birer mezarlık.

Gittin,
ışıklarını söndürdü sokak lambaları.
Güneş de küstü,
aydınlanmıyor şehrin ufukları
Ve alıp başını gitti zaman,
Gündüzlerin kalmadı geceden farkı.

Ve gittin,
Yokluğun ağır geldi bu şehre.
çeperlerinde zelzeleler dolanıyor.
Her şeye rağmen,
Beklemek bir umuttur diyor.
Geleceksen gel,
Beklemek de yoruluyor.

Bayram Birgin

Günlük

Geçtim insanların içinden
Bir toz zerresi gibiydim
Sevdim bir güzeli en derinden
Yar olmadı bana, bahtsız biriydim

Kararır bu şehrin sokakları
Geceleri bir zindan gibi soğuk
Yaktım yokluğunda tüm anıları
Senden hatıra kaldı bu ayrılık

Umursamazlığımı yitiriyorum artık
Toz tanesinin yalnızlığı bile dert oluyor bana
Ömrümün en güzel yeri şimdi bir bataklık
Kaçamıyorum, saplanıyorum boylu boyunca

Geçmişin hüznünü duyuyorum
Oysa hatırlamıyorken hiçbir anını
Bir yokluk ummanına dalıyorum
Alacaksa yokluklar alsın bu canımı

Sonra bir masalın içinde buldum kendimi
Toz pembe sanmıştım masalları hep
Oysa yitirmiş tozlar pembeliğini
Kelebekler ölmüş, çeperlerimizde geziyor akrep

Ve artık uyuma vakti geldi çoktan
Diken bahçesi yastığım bekliyor beni
Bir güzelin bitmez hatıralarından
Ancak acılar kurtarıyor hayallerimi

Bayram Birgin

Günlük

Geçtim insanların içinden
Bir toz zerresi gibiydim
Sevdim bir güzeli en derinden
Yar olmadı bana, bahtsız biriydim

Kararır bu şehrin sokakları
Geceleri bir zindan gibi soğuk
Yaktım yokluğunda tüm anıları
Senden hatıra kaldı bu ayrılık

Umursamazlığımı yitiriyorum artık
Toz tanesinin yalnızlığı bile dert oluyor bana
Ömrümün en güzel yeri şimdi bir bataklık
Kaçamıyorum... saplanıyorum boylu boyunca

Geçmişin hüznünü duyuyorum
Oysa hatırlamıyorken hiçbir anını
Bir yokluk ummanına dalıyorum
Alacaksa yokluklar alsın bu canımı

Sonra bir masalın içinde buldum kendimi
Toz pembe sanmıştım masalları hep
Oysa yitirmiş tozlar pembeliğini
Kelebekler ölmüş, çeperlerimizde geziyor akrep

Ve artık uyuma vakti geldi çoktan
Diken bahçesi yastığım bekliyor beni
Bir güzelin bitmez hatıralarından
Ancak acılar kurtarıyor hayallerimi

Bayram Birgin

Güzelleme

Artık gitmez oldu gönül kervanı;
Bulunca yüreğinde ebedi bir hanı.
Evim, yurdum sensin, senin yanın sılam;
Gerekmez bana ne saray ne bir cihan.

Gelse sonbahar, dökse de gönlüm yapraklarını;
Yine senin çiçeğin açar, getirirsin baharı.
Ellerim titrese, zemheri ayazında gecenin;
Gerekmez kor ateş, yeter bana nefesin.

Yaslayıp da başımı o cennet dizlerine,
Baka kalsam huriden güzel yüzüne
Etsen sözlerin ile beni mest,
Uğuramaz gönlüme ne gam ne bir dert

Yağmurlu bir günde tutsam ellerini
Ve yağmur ıslaklığında öpsem gözlerini
Ben olurum dünyada en bahtiyar,
Elindeyken elim ve gözlerini öperken ey yar

Saçların bağlasa gönlümü kendine,
Kul olsam kapına tüm benliğimle.
Beklerim bir ömür açılmasını kapının,
Girebilmek için gönlüne apansızın .

Bayram Birgin

İkilik Nedir Bilmeyiz

Öyle bakma bize ey sofu,
İkilik nedir bilmeyiz.
Gel gönlümüzün kitabını oku,
İkilik nedir bilmeyiz.

Er olan doğru sürer yolunu,
İncitmez hiç hakkın kulunu.
Yüce Mevla yazmış kanunu,
İkilik nedir bilmeyiz.

Erenlerin gönlü aşk ile doludur.
Bu yol, Şah-ı Merdan'ın yoludur.
Eğri gitmez, dosta doğrudur.
İkilik nedir bilmeyiz.

Ulularız Uluları Dergâh'da,
Döner bütün evren Semah'da,
Durduk, yarenlik adlı durakta,
İkilik nedir bilmeyiz.

Kâmil olan bu sırra erer,
Dost yüzüne yüzün sürer.
Bizimle durulur divaneler,
İkilik nedir bilmeyiz.

Bülbülümüz viranede öter,
Çerağımız sönmez tüter.
Elbet bu kavga bir gün biter,
İkilik nedir bilmeyiz.

Bu yoksul söyledi sözünü,
Tüm insanlığa döndü yüzünü,
Hak yolunda dara çekti özünü,
İkilik nedir bilmeyiz.

Bayram Birgin

İkinci El

Duydum ki kalbimi istiyormuşsun benden.
Biraz anlatayım,
Sonra aldığına pişman olma ikinci elden.

Evvela bilmeni isterim,
Birkaç yeri boyalıdır.
İçi temiz olsa da
Dışı epey hasarlıdır.

Heyecanlanmayı sahte bir gülüşe terk etti.
Biraz yorgundur;
Fazla yol gitti.

Uzun bir yola dayanır mı, bilmem.
Taşlı şevdalar aşındırdı lastiklerini
Kabağa çıktılar
Patlarsa, yarı yolda bırakırlar.

Kontağı ilk çevirişinde motorundan ses gelir.
hızlı gidemez, yarı yolda gaz keşer.
Yokuşları çıkarken fazla kalabalığa gelemes.
İki kişiden fazlası ağır gelir.
Üçüncünün arkadan itmesi gerekir.

Evet, söyleyin bakalım, kararınız nedir?

Bayram Birgin

İnsan

Bir insanı, yine başka bir insan bitirebilir.
Kendi kendini yiyen bir canavar gibi
Ve yavrusunu yiyen duygusuz bir hayvandır.
Tek düşüncesi kendi varlığıdır.
Kimi zaman bir vampir olur,
Kimi zaman bir asalaktır.
Kan emmek zevk verir ona ve şuarsuzdur.
Kan tadını çok sever, doyumsuzdur.

Bir insanı yine başka bir insan yaşatabilir.
Tohuma can veren bir su gibi.
Ve yavrusunu ölümüne koruyan bir annedir.
Tek düşüncesi insanların sevincidir.
Kimi zaman bir nefes olur,
Kimi zaman çocuksu bir neşedir.
Mutluluk vermek zevk verir ona ve karşılıksızdır.
Sevginin tadını çok sever, doyumsuzdur.

Kısacası, bir insan her şeyi yapabilir.
Bazen çiçek bahçesine çevirir yeryüzünü,
Bazen koca bir cehenneme çevirebilir.
Bu ikisi arasındaki fark, yüreğine ekilen tohumla belirlenir.
Kimi şefkatli ellerin altında, merhamet duygusuyla büyür.
Kimi bir caniden emer sütünü, canavarca hislerini büyütür.
Topraktan gelen insan, yine toprağa benzer.
Gül ekince ağaç, ağaç ekince ot vermez.
Attığın tohum neyse onu büyütür bağrında.
Marifet, tohumu eken ellerin parmağında.

Bayram Birgin

İrin Akıtan Aşklara

İtir kokan her aşk,
İrin akıtır en sonunda.
Ve ruhunun derinliklerindedir yara
Ne yaparsan yap, kurtulamazsın.
Durmaz yaraların, durmaz kanarsın.

geçmişin güzel hatırası,
geleceğin acı sofrasıdır.
her lokmasında bin keder, bin ızdırap saklıdır.
Ne kadar yersen ye, doyamazsın.
Zehirdir suyu, tat alamazsın.

O güzel şiirler,
Birer sövgü gibi gelir sana.
Ve saplanır ruhunun derin yaralarına.
Nasıl sararsan sar, iyi edemezsin.
Kınar yaraların, dindiremezsin.

Cennet diye baktığın o gözler,
Artık cehennemim dibidir.
Her baktığın an, bir ateş gibidir.
Gözü güzüne değerse kül olursun.
Ne kadar çırpınsan da, yine kavrulursun.

Aşklar böyle biter işte,
her sevgi bir yara bırakır sende
Olursun bu yaraların müptelası,
Gidemezsin, zordur kaçması.

Bayram Birgin

İsimsiz Şiir

Bahara koşuyorum sevgilim,
Ayaklarımda çocuksu bir telaş
Yüreğimde parçalanmış bir çarık
Ne korku kaldı ne hüzün var artık

Gözlerin dokunmuş ağaçlara
Çiçeklenmiş dalları salkım salkım
Şevinç gelmiş hüzünlü çocuklara
Şarkılarında yankılanıyor adın

Böyle güzel kokmazdı bu şehir
Saçların güzel kokuları doğurmasa
Yorulurdu durmadan akan nehir
Kaynağı göz pınarlarının olmasa

Yıldızlar takılmış yörüngene
Durmadan dönüyorlar etrafında
Gülümsüyor güneş seni görünce
Işık saçyorsun, ulaşılmaz karanlıklara

Bayram Birgin

Karmaşık Hislerin Karmaşık Dizeleri

Oturup düşündüm saatlerce,
Karanlık, kuytu bir köşede
Ne kadar oldu sen gideli
Bu yokluğunun kaçınıcı gecesi

Kurudu mu saçına taktığım güller
Kaç sonbahar geçti üstünden
Öyle hızlı akıp gitti ki seneler
Bir gram eksilmedi hüznümden

Hâlâ dinliyor musun o şarkıyı
Sımsıkı kapalıyken gözlerin
Ellerin yine sıcak mı
Beni böyle üşütüyorken özlemin

Dün yaktım ördüğün atkıyı
Sarıldığımızı hissediyorum
Ne zaman boynuma sarsam
Ve kırdım odamdaki eski aynayı
Yokluğunu görüyorum
Bir an dönüp baksam

Birer birer yok ediyorum hatırasını
Bir şey kalmasın ondan geriye
Oysa silemezsin ruhuna kazınanı
Söylesin biri, bu şuarsuz deliye

Bayram Birgin

Kavuşmaların Ayrılığı

kavuşmak benim literatürümde yoktur.
Herhangi bir cümle içinde kullanmam
Anlamını sormayın, bilmem.
Hiç kavuşmalarım olmadı ki benim.

Romantik filmleri sevmem,
Yapmacık çiçekler gibi gelir bana
Kokusuz ve ruhsuz
Ayrılığın keşkin kokusu yuva yapmış burnuma
Bana ayrılığı sorun
anlatayım size,
Bütün manasıyla.

Her çeşidini bilirim ayrılığın;
Yakınken dokunamamayı mesela
Sorun bana, ayrılığın kaç çeşidi varsa
Bir nehir misali akar kalemimden...
Ayrılığın alfabesiyim ben!

Ayrılık a, ayrılık b, ayrılık c
Soruyu okumam bile
Rast gele seçerim bir şıkkı
Nasil olsa ayrılıktır, her sorunun cevabı.

Elbet bir gün benimde kavuşmam olur
Fakat bu, ömrümün sonudur.
Bir çocuk nasıl sarılırsa yastığa,
Öyle sarılacağım işte kara toprağa.

Ah bu ne acı!
Koca ömrümün tek kavuşması,
Yeni bir ayrılığın vasıtası.
Kavuşacağım toprağa, evet ama
Ayrılacağım bu dünyadan da.

Bilmem üzölmeli mi yoksa sevinmeli mi buna;
Ömrümün tek kavuşması, değer mi son ayrılığa.

Bayram Birgin

Kavuşulmazlara

Kanatlarımda rüzgarların zehri
Bırakmazlar sana geleyim bir akşam üstü
Güneş açmaz buralarda, her günü zemheri
Üşümese kalbim severdim seni

Karanlıkların ortasında bir adamım
Ne gün ışığım var ne yanar lambalarım
Bir bahçenin hüznün sularıyla sulanan,
Ölüme sarılmış sarmaşığın dallarıyım.

Aklım, bozkırın çorak toprağına benzer;
Kolay filiz vermez yeni sevgiler.
Aksi bir çobanın değneğiyim
Bir hisimla kalkıp inerim.

Sevmenin lisanını unuttum, cahilim.
Elini verme, kanatır ellerini ellerim.
Senin ellerin Çukurova'nın pamuğudur.
Benim ellerim nasırların başkenti.

Hasret duvarlarını örüyor aramıza,
Yollar patikalarını doğruyor.
Ben seni arıyorum ıssızlığında
Gözlerin, karanlıkta bir meçhul oluyor.

Bilirim, gelmek nedir bilmezsin.
Ayakların gitmelere sevdalanmış.
Yolların en sevdiği sensin.
Yollar gitmelerine yaratılmış.

Ağlamıyorum artık, bende alıştım.
Sevmelere küstüm, dertle barıştım.
Ayrılık yoldaşım oldu benim
Hasret yurduna sürgündür sevmelerim.

Bayram Birgin

Kinname

Boydan boya yanıyor yurdum,
Ateş ekmişler cennet Vatana.
Su veren de yoktur bir yudum,
Ateş ekmişler cennet Vatana.

Kurusun soysuz eller, kahrolsun
Bu topraklar haine dar olsun.
Yangını harlayanlar yansın kül olsun,
Ateş ekmişler cennet Vatana

Emanetin bekçisiyiz ölüme dek,
Bu yangınlar ki, Cehennem narına denk
Kahpe, yiğitçe meydanda eder mi cenk?
Ateş ekmişler Cennet Vatana

Yanıyor ağaçlar, dağlar taşlar,
Gözlerimizden dökeriz kanlı yaşlar.
Hakkını helal etmiyor kurtlar kuşlar,
Ateş ekmişler Cennet Vatana

Elbet bu hal böyle gitmez,
Yangın söner de bağırmız sönmez,
Haini alnından vurmak yetmez,
Ateş ekmişler cennet Vatana

Asırlardır bize düşman olanlar,
Zamanı kollayıp pusuda yatanlar.
İflah olmasın vatanını satanlar.
Ateş ekmişler Cennet Vatana

Gün gelip devran dönecek,
Soysuz olanlar hesap verecek,
Kör olacak gözleri, gün görmeyecek
Ateş ekmişler Cennet Vatana

Bayram Birgin

Ruhuma Figan

Ey ruhum, ne gidersin yabana
Görmez misin bağı dikenlidir
Meyletme özü çirkin olana
Görmez misin yüreği kirdendir.

Hep çektiğim senin elinden
Hiç sormadın şu halimden
Güç yetse sökerim bedenimden
Görmez misin halim nicedir.

Peşinden koştuğum yetmedi mi?
Yorulduğum gayrı, yol bitmedi mi?
Ömrümün içinden ömür gitmedi mi?
Görmez misin halim nicedir.

Bir gölgede durup dinlen
Çırpınmakla bitmez çilen
Ö diyara gidip var mı dönen
Görmez misin halim nicedir.

Bayram Birgin

Ruhuna Köle Olmuş Bedenlere

Bir yılan gibi uzanıyor önümde kaldırımlar
Ve her adımda yara kalıyor ayaklarımda
Bu şehrin zehrini kana kana içtim ben
Çamur kokan tadı hala dudaklarımda

Yağmur yağıyor kaldırımlara bir kurşun gibi
Kahverengi kan akıyor taşların gözeneklerinden
Biraz olsun temizleniyor kaldırımlar, pis ayakların lekelerinden

Ayaklarımdın altı kan ve irin kokuyor
Ürkütücü bir his bu, beni korkutuyor
Bir katil damgası vuruyorum kendime
Kaldırımları ayaklarımdın altında ezip öldürmüşçesine

Ruhum, bir an için sıyrılıyor bedenimden
Süzülerek apartman gölgeleri arasında
Yalnızlığına kavuşuyor bir sokak boşluğunda
Ve bedenim, ruhumun kölesidir.
Koşuyor peşinden onursuzcasına.

birden korkular doluyor yüreğime
Bir gün baharın geleceğini düşündükçe
Bu şehir düşman etti beni baharlara
Çünkü plastiktendir bütün çiçekler burada
Hissiz bir kokusu var, görüntüsü olsa da
Papatyalar uğramaz, asfalt serili toprağına

Neşter vurdum, ruhumun ayak bileğine
Yordu artık beni peşinden koşmalarım
Ruhumdan sızan kanlar, benim göz yaşlarımdın
Ben razıyım ruhumun kanamasına,
Peşinden yıllarca koşmaktansa.
Kanayacaksa kanasın durmadan,
Zalim bir ruha köle olmaktansa!

Bayram Birgin

Sana

Ey asi rüzgarların güzel kızı
Yetmedi mi ruhuma verdiğin sızı?
Sen ki ömür kanatan yürek hırsızı
Bir olacak mı seninle ellerimiz?

Yaktın beni, ettin perişan
Kaç er var peşinden koşan
Dert bilmez saçın okşayan
Bir olacak mı seninle ellerimiz?

İlhamısın bu sessiz şairin
Yoktur ne eşin ne benzerin
En güzelisin eşsiz dizelerin
Bir olacak mı senile ellerimiz?

Bakinca sana kamaşır ruhum.
Kaynağı nedir sendeki nurun?
Melekler görse olurdu meftun
Bir olacak mı senile ellerimiz?

Cennetten bir köşedir kolların
Bilmem vakti gelir mi sarmanın
Sebepsin var oluşuna bu cihanın
Bir olacak mı senile ellerimiz?

Yokluğunda viran olsun şehirler
Zehir olsun sensiz geçecek günler
Solsun, açmasın nazlı güller
Bir olacak mı senile ellerimiz?

Bayram Birgin

Sana Ömrüm Demiştim

Ey ömrüm,
sen yaban ellerde zayi olansın.
sönmeyecek bu ateş
Çırpınma, küllerin de yansın.

Zaman bir törpü,
Ciliz ömrümü iyice küçülttü.
Unuttum köhne dünü
Kahırlı yarınlara merhaba!

Teypte çalıp duran şarkı
Hatırlatır bana o kadını
Unutmak istesem de
Dilim eksik etmiyor adını

Çağların yükünü vurdum sırtıma
Ömür denen yokuşlu yolda
Oturup dinlenmem yasak
Dertler pusu kurmuş kuytuda

Sana yazdığım bu kaçınıcı şiir
Ne sonuncusu olacak ne ilkidir.
Kağıtlar örselendi öfkemden
Kalemler ruhunu köreltmiştir.

Bayram Birgin

Sensizlik - 1

Gidiyorsun, ayak izlerini bırakarak yüreğimde
Ve ben, ayaklarının altında bir dal gibi kırılıyorum.
Hatırlıyorum öptüğüm günleri, uzanırken gözlerinin serinliğinde
Beni sarıyor yokluğun, kederli bir hüzne dalıyorum.

Bilmediğim diyarlarda yalnız geziyorum şimdi,
Nereye baksam yabancı geliyor bin yıllık yurdum.
Deryalar içre geziyorum, bulamıyorum serinliğini.
Dermanı yok kollarımın, bitip tükenmiştir umudum.

Saçlarında bir başka güzel duruyor beyazlık,
Uçlarına kar serpilmiş hissi veriyor bakanlara.
Ve beni bilmediğim diyarlara götürürken yalnızlık,
Ağlamaklı ve kederli bakıyorum geride kalanlara.

biri bana "gençliğinin baharındasın" diyor
Oysa gönül bahçem, hazanınla döküyor yapraklarını.
Tadını alamıyorum içtiğim çayın, en sevdiğim yemek zehir oluyor.
Ölüyorum, gözlerim dayanmıyor gözlerken yollarını.

Bahar gelmiş, dağlara serpilmiş mor çiçekler,
Koyunlar, bir tepe yamacınca otluyor bahtiyarlıkla.
Uzaktan gelen kuşlar, birazdan buradan geçecekler.
Belki sana gelecekler uzun bir yolun sonunda.

Seni görecekler diye kıskandım kuşları,
Kim bilir ne güzel bakacaksın onlara.
Bense bağırma basarak kara taşları,
Yanıp kavrulacağım yüreğime bıraktığın odla.

Ve şimdi sen, uzanmışsın bir yabancıнын omuzlarına;
En sevdiğin türküyü dinliyorsun.
Elleri geziyor omuzlarına dökülmüş saçlarında,
Hücrelerine işlemiş mutluluk, gülümsüyorsun.

Bayram Birgin

Sensizlik - II

Yar yaşmağın kimden aldın,
Yaktın sinemi közler saldın.
Sende mi muradını aldın ?
Ben bu dert ile nere gidem ?

Kapanmış artık görünmez zülfün,
Bir sır oldu, gizlendi yüzün.
Viran oldu yüreğim, kapladı hüznün
Ben bu dert ile nere gidem ?

Her gam çeken olur mu şair?
Yazdığım her şey aşkına dair
Karardı sokaklar, ıssız kaldı şehir
Ben bu dert ile nere gidem ?

Faniyiz, elbet gidecek bu can;
Vurunca ömrümüze son hazan.
Dinleyen yok derdimi, bulunmaz yazan.
Ben bu dert ile nere gidem?

Ola ki anılırsak bir gün dillerde
Desinler, "yakalanmıştı amansız derde"
Izdırabım diner belki yattığım yerde
Ben bu dert ile nere gidem?

Avazım Çıkamaz, duyuramam sesimi
Yoluna feda ettim garip serimi
Mesken eyledim şu yaban ilini
Ben bu dert ile nere gidem?

Bu garibin son sözüdür bunlar sana,
Analar bile böyle feryad etmez yavrusuna,
Dalma vakti gelmiştir ölüm deryasına
Ben bu dert ile nere gidem?

Bayram Birgin

Sevgiliye Serenad

Yoktur cihanda, böyle efsunkâr bir nigâh
Gözlerin ab-ı hayattır bana, yeter ki bir bak
Baktığın yerler yeşerir, baharı doğurur gözlerin
En güzel notaları kıskandırıyor, senin tatlı sözlerin

Nefesinle hayat bulur binbir renkli çiçek
Kimse bilmez sendeki sırrı, kimse bilmeyecek
Yüzündür senin, güneşi böyle ışıtan
Güneş bir gün görmese seni ölür kahrından

Şaire derman gerekmez, şair çeker çileyi
Sendeki bu güzellik aratmaz meleği
Bu cihanda hep gül, benim olsun derdin
Beni böyle şair eden, bilesin ki sensin

Tanrı katmış en güzel parçasını sana;
Artık bulunmaz, seni doğuracak bir ana
En ücra köşesinde ruhumun, ince bir sızısın
Ruhumca sen, Çağ'ın en güzel kızısın

Bayram Birgin

Sövgüsel Serenat

Laf-ı güzaf ettin kelimelerimi
Ne desem, gönül boşluğunda yankılandı
Hani taşa söylesem, çiçek açacaktı
Yosun tutmuş kalbine tesiri olmadı

Sevmeler uğramamış hiç sana
Yolcular vefasızlığa gider bu istasyonda
Kan oturmuş kalp gözlerine
İrin akıyor ruhunun damarlarında

Ağız dolusu küfürler ediyorum;
Arkandan değil, resmine.
Hiç olmazsa gözlerini kaçırmıyor;
Ve saklanmıyor yalanın kahteliğine

Bayram Birgin

Türkçülük

Bereketli yağmurlarla geldik Asyadan
Bastığımız toprakları şen eyledik
Başbuğlardan yadığardır bu Vatan
Bir taşına bin canı bedel bildik

Yoktur yüreğimizde nefret, kin
Tüm çabamız ırkımızı yaşatmak için

Bayram Birgin

Vaveyla

Duyun beni ey insanlar!
Lal olmuş dilimin haykırışıdır bu.
Bitip tikenmiş bütün lisanlar.
Kalemler yitirmiş umudunu.

Sormak istiyorum size,
Nasıl böyle yok olur insan?
Neden yitip gider bir köşede?
Söyleyin! Yok mu bir anlayan?

Sahi, sevmek neydi?
Karşılıksız bir duygu,
çıkarsız bir teslimiyet mi?
sevmeler neden öldürüyor ruhunu?

Gördünüz mü ey insanlar!
Yürüdüm ben kimsesiz kalabalıklar içinde
Öyle güzel yürüyorlardı ki
Her biri başka yalnızlığın izinde.

Ey insanlar bilin bunu!
Dün gece ikiye böldüm uykumu.
Biri şen şakrak oynarken
Diğeri kaybetti çocukluğunu.

Durun artık ey insanlar!
Nereye bu telaşlı koşmalar?
Ezip geçiyorsunuz birbirinizi
Oysa yalnız çıkılmıyor yokuşlar.

Anlamıyorsunuz ey insanlar!
Duymuyorsunuz, size yetişmiyor kelimelerim.
Dinlemediniz ki Tanrı sözünü;
Garip bir kulum, ben nasıl dinleteyim?

Ve ben de susuyorum artık.
Öldürdüm kelimeleri yüreğimin rahminde
Belki anlarsınız, bilmiyorum.
Belki duyulur sesim, göğe yükseldiğimde

Bayram Birgin

Yalnızlığın Dört Kıtası

Gün ağarır usulca;
Ve aydınlıklar yansır asfalt yoldan.
Yaralarım kabarıp kuduzca;
Çiğliklerim yankılanır boyasız duvardan.

Bir kuş ölür sonra,
Gökyüzü umursamaz ve kılını kıpırdatmaz.
Bir çiçek solar da
Bahçelerin ruhu duymaz.

Gökteki kuş, bahçedeki çiçek gibiyim.
Ne yerim dolmaz değil ne vazgeçilmezim.
Kanatlarımı çırparım, gökyüzü hissetmez.
Açarım bir baharda, bahçeler görmez.

İşte böyle bir şeydir yalnızlık;
Hayallerin bile yakıştıramaz yanına kimseyi
Sana yüzünü dönerse aydınlık,
Bir hasretle beklersin, sessiz geceyi.

Bayram Birgin